

میزگرد علمی "مخاطرات توسعه روابط ارمنستان با رژیم صهیونیستی"

سفر مقامات بلند پایه ارمنستان به سرزمین‌های اشغالی از سال ۱۹۹۴ تاکنون نشان از نگاه بلند مدت مقامات ارمنی به برقراری ارتباطات سیاسی و اقتصادی با این رژیم دارد و در این سالها توافقنامه‌های زیادی در زمینه‌های مختلف بین طرفین منعقد شده است.

به گزارش آران نیوز به نقل از تسنیم؛ اقدام دولت ارمنستان به منظور افتتاح سفارت در فلسطین اشغالی و اعزام سفیر خود به تلاویو نشان می‌دهد در طول سال‌های اخیر، مناسبات دیپلماتیک بین ارمنستان و رژیم صهیونیستی به صورت قابل توجهی توسعه یافته و روابط آن‌ها وارد مرحله جدیدی شده که بی‌شک این مساله در تضاد با منافع منطقه ای جمهوری اسلامی ایران بوده و اعتراضات قابل توجهی به این رفتار مغایر با اصول همسایگی ارمنستان صورت گرفته است.

در همین زمینه میزگرد علمی با موضوع "مخاطرات توسعه روابط ارمنستان با رژیم صهیونیستی" با حضور تعدادی از پژوهشگران و سخنرانی بهرام امیر احمدیان استاد دانشگاه و برهان حشمتی پژوهشگر ارشد مسائل قفقاز در تهران برگزار شد. در این میزگرد، امیراحمدیان با اشاره به برخی اهداف ارمنستان در تحکیم روابط با رژیم صهیونیستی تصریح کرد: اگر همین امروز ایران مرزهای خود را با کشور ارمنستان مسدود کند دولت این کشور با مشکلات بسیار جدی روبه‌رو خواهد شد. این استاد دانشگاه ارمنستان را در محیط بین الملل کشوری کم‌تاثیر و در عین حال پر ادعا توصیف و تاکید کرد: این کشور با چاپ و انتشار برخی نقشه‌های مجعول تحت عنوان ارمنستان بزرگ به دنبال بازتعریف آنچه بعنوان امپراطوری ارمنی! در قرن اول میلادی از آن یاد می‌کنند است. ارامنه با مطرح کردن ادعای حکومت از دریا تا دریا (دریای سیاه - دریای مدیترانه - دریای خزر) به دنبال اهداف واهی توسعه طلبانه هستند و حتی این مطالب را در کتب آموزشی و نقشه‌های رسمی کشورشان آورده اند و بخش‌هایی از ایران را به عنوان ارمنستان بزرگ نشان داده اند و حتی در کتابی نیز که در ایران منتشر کرده اند همین نقشه ادعایی آنها منعکس شده که شاید بی‌توجهی یا عدم دقت باعث آن بوده است.

امیر احمدیان افزود: مقامات ارمنی اخیراً نیز در خصوص نقش تاثیرگذار خود در جاده ابریشم ادعاهایی را مطرح کرده اند که حاکی از داشتن افکار خطرناکشان در آینده منطقه است و ارتباط با رژیم صهیونیستی نیز در همین راستا قابل ارزیابی است و البته طبیعی است در صورت بروز هرگونه اشتباه عملیاتی توسط ارمنستان، پاسخ جمهوری اسلامی ایران قاطع خواهد بود و علاوه بر آن خود رژیم صهیونیستی هم در حد و اندازه جمهوری اسلامی ایران نیست.

وی به سفر مقامات بلند پایه ارمنستان به سرزمین‌های اشغالی از سال 1994 تاکنون اشاره کرد که نشان از نگاه بلند مدت مقامات ارمنی به برقراری ارتباطات سیاسی و اقتصادی با این رژیم دارد و در این سالها توافقنامه‌های زیادی در زمینه‌های دانشگاهی، گمرکی، کنسولی و سایر موارد داشته است و اخیراً هم سفیر ارمنستان در سرزمین‌های اشغالی مستقر شده که نشان دهنده توسعه روابط است.

این استاد دانشگاه، اشغال منطقه قره باغ توسط ارمنستان را نیز بر خلاف موازین و مقررات بین المللی دانسته و تصریح کرد: ارمنستان حدود 3 میلیون و جمهوری آذربایجان 9 میلیون جمعیت دارند و به هیچ عنوان از لحاظ نظامی قابل قیاس با جمهوری آذربایجان نیست و اگر روسیه مانع نشود آذربایجان می‌تواند سریعاً مناطق اشغالی خود را آزاد کند. امیراحمدیان در ادامه به نقش بی‌تاثیر گروه مینسک در مناقشه قره باغ اشاره و یاد آوری کرد که آذری‌ها باید در این زمینه تامل کنند.

تلاش رژیم صهیونیستی برای نفوذ در مرزهای ایران

برهان حشمتی پژوهشگر ارشد مسائل قفقاز نیز از دیگر حاضران در این نشست بود که طی سخنانی اهداف و انگیزه‌های اصلی رژیم صهیونیستی در ایجاد روابط دیپلماتیک با ارمنستان را تلاش برای افزایش نفوذ در جوار مرزهای ایران و اعمال فشارهای سیاسی و اقتصادی و کمک به اجرای سیاستهای آمریکا در منطقه قفقاز جنوبی و برخورداری از حمایت‌های این کشور دانسته و اضافه کرد: طی چند ماه گذشته ارمنستان عادی سازی روابطش را با رژیم صهیونیستی اعلام کرده و سفیر این کشور در تلاویو مستقر شد و حتی یک مصاحبه ای هم در خصوص ارتباط با رسانه‌های اسرائیلی داشته و در آن مصاحبه عنوان کرده که برخی اظهار نظرهای طرف ایرانی نمی‌تواند بر توسعه روابطمان تاثیرگذار باشد. البته مقامات ایران اعتراضات قاطعی نسبت به این مسئله داشتند، حتی برخی از دانشجویان ایرانی مقابل سفارت ارمنستان تجمع کرده و شعارهایی را بر ضد رژیم نژاد پرست صهیونیستی سر داده اند که در رسانه‌های ارمنستان و آذربایجان هم انعکاس زیادی داشت.

در پایان این میزگرد تأکید شد: طیف غربگرای حاکم در ارمنستان به این نتیجه رسیده که افزایش روابط با رژیم صهیونیستی می‌تواند به تأمین منافع آن‌ها کمک و مشکلات شان را برطرف کند و البته سایر کشورهای قفقاز جنوبی [جمهوری آذربایجان و گرجستان] نیز پیش از این با چنین برداشتی در مسیر توسعه روابط با این رژیم حرکت کرده و در طول سال‌های گذشته سعی کرده اند به رژیم صهیونیستی نزدیک شوند و حتی به آن اتکا کنند. اما توسعه روابط و اتکاء به صهیونیست‌ها نه در گرجستان و نه در جمهوری آذربایجان به حل هیچ مشکلی کمک نکرده است.

نه جمهوری آذربایجان توانسته برغم خریده‌های کلان تسلیحاتی از رژیم صهیونیستی، موضوع قره باغ را به نفع خود حل کند و نه گرجستان توانسته است با اتکاء به حمایت‌های رژیم صهیونیستی کوچکترین تغییری در مسئله اوستیا و آبخازیا به نفع خود

ایجاد کند.

برعکس، با دخالت های رژیم صهیونیستی در مسئله قره باغ از طریق فروش گسترده تسلیحات به جمهوری آذربایجان، بحران قره باغ بیش از پیش پیچیده تر شده است، به گونه ای که هم اکنون باکو نه امکان حل نظامی بحران قره باغ را دارد و نه زمینه ای برای گفتگوی سیاسی نتیجه بخش و واقعی برای حل بحران قره باغ و آزادسازی سرزمین های اشغالی باقی مانده است. آنچه مسلم است این که تصمیم اشتباه و غیرکارشناسی دولت ارمنستان علاوه بر اینکه در تضاد اساسی با منافع جهان اسلام و منافع مردم مظلوم فلسطین قرار داشته و بر ثبات و امنیت منطقه نیز تاثیر منفی خواهد گذاشت، با منافع ملی دراز مدت ارمنستان نیز همخوانی نداشته و ارمنستان را به شریک جنایتهای رژیم صهیونیستی تبدیل می کند.